

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644-50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 262. Zarządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1931 r., uzupełniające instrukcję z dnia 14 października 1930 r. dla państwowych urzędników służby drogowej, powołanych do wykonywania kontroli ruchu na drogach publicznych (kontrolerów ruchu).

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 9 maja 1931 r. o ustaleniu specjalnych wymagań od kandydatów na niższych funkcjonariuszów państwowych w dziale drogowym i na niektóre stanowiska w dziale wodnym służby na lądzie. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1931 r., Nr. 64, poz. 528).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 lipca 1931 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 maja 1930 r. o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1931 r., Nr. 64, poz. 530).

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

262.

ZARZĄDZENIE

Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 lipca 1931 r.,

uzupełniająca instrukcję z dnia 14 października 1930 r. dla państwowych urzędników służby drogowej, powołanych do wykonywania kontroli ruchu na drogach publicznych (kontrolerów ruchu).

Na podstawie art. 19 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) oraz art. 2 p. 3 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Paragrafowi 1 Instrukcji z dnia 14 października 1930 r. dla kontrolerów ruchu („Monitor Polski” Nr. 252, poz. 343), nadaje się następujące brzmienie:

„Kontroler ruchu jest zaprzysiężonym państwowym organem służby drogowej, powołanym do czuwania nad przestrzeganiem przepisów porządkowych na drogach publicznych. Wchodzi on w skład personelu Oddziału Drogowego Dyrekcji Robót Publicznych Urzędu Wojewódzkiego i podlega służbowo na terenie powiatu miejscowej właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej”.

§ 2.

Paragrafowi 12 tejże Instrukcji z dnia 14 października 1930 r. nadaje się następujące brzmienie:

„Pobrane grzywny obowiązany jest kontroler ruchu w ciągu 48 godzin od chwili pobrania wpłacać do rzecz Państwowego Funduszu Drogowego przez Pocztową Kasę Oszczędności za pomocą specjalnych blankietów na konto czekowe właściwego Urzędu Wojewódzkiego. Otrzymane dowody wpłacenia mają być dołączane do sprawozdań miesięcznych”.

§ 3.

Do § 13 tejże Instrukcji z dnia 14 października 1930 r. dodaje się drugie zdanie o następującym brzmieniu: „Niezależnie od tego, kontroler obowiązany jest składać staroście w czasie bytności swej na terenie powiatu ustne sprawozdanie ze swych czynności, o ile dojazd do siedziby powiatu nie jest połączony ze szczególnymi kosztami lub zbytnią stratą czasu”.

Minister Robót Publicznych:
(—) *Norwid Neugebauer.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Bronisław Pieracki.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych

z dnia 9 maja 1931 r.

o ustaleniu specjalnych wymagań od kandydatów na niższych funkcjonariuszów państwowych w dziale drogowym i na niektóre stanowiska w dziale wodnym służby na lądzie.

Na podstawie art. 90 ustęp 2 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), zarządza się, co następuje:

§ 1. Od kandydatów na stanowiska nadzorców dróg i mostów, oraz ich zastępców, wymagane będą, oprócz warunków, ustanowionych w art. 89 i 90 ustęp 1 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), jeszcze następujące specjalne warunki:

- 1) ukończenie 21 lat życia,
- 2) odbycie obowiązkowej służby wojskowej,
- 3) wykształcenie w zakresie conajmniej 4 klas szkoły powszechnej lub zawodowej,
- 4) ukończenie kursów dla nadzorców drogowych, zorganizowanych przez urzędy wojewódzkie albo utworzonych przy średnich szkołach technicznych, lub kursów drogowych, zorganizowanych przez związki samorządowe, instytucje albo osoby prywatne, o ile program tych kursów uznany został przez Ministra Robót Publicznych za wystarczający.

§ 2. Od kandydatów na stanowiska kierowniczych maszyn drogowych, oraz ich zastępców, wymagane będą, oprócz warunków, ustanowionych w art. 89 i 90 ustęp 1 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), jeszcze następujące specjalne warunki:

- 1) warunki, wyszczególnione w § 1 punkty 1 — 3,
- 2) posiadanie jednego z następujących dowodów, względnie kwalifikacji:
 - a) posiadanie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego,
 - b) posiadanie zawodowego uzdolnienia do samodzielnego prowadzenia odpowiedniego rzemiosła (ślusarstwa, kowalstwa i t. p.),
 - c) posiadanie świadectwa złożenia egzaminu z umiejętności obsługi kotłów parowych,
 - d) posiadanie świadectwa ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej (ślusarstwa, kowalstwa i t. p.), względnie specjalnych kursów, zorganizowanych przez związki samorządowe, instytucje albo osoby prywatne, o ile program tych kursów uznany został przez Ministra Robót Publicznych za wystarczający.

Od kandydatów na funkcjonariuszów, powołanych do prowadzenia maszyn drogowych na drogach publicznych, albo do bezpośredniej obsługi kotłów parowych przy tych maszynach, w każdym razie będzie wymagane posiadanie dowodów, wymienionych w ustępie 1, punkt 2, lit. a) i c), o ile stosownie do obowiązujących przepisów porządkowych na drogach publicznych lub o dozorze nad kotłami parowymi jest to konieczne.

§ 3. Od kandydatów na stanowiska nadzorców: dróg wodnych, portów, przystani, rzek, potoków górskich, śluz i jazów, stoczni, warsztatów, sieci telefonicznej, meljoracji, oraz ich zastępców, wymagane będą, oprócz warunków, ustanowionych w art. 89 i 90 ustęp 1 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164), jeszcze następujące specjalne warunki:

1) warunki, wyszczególnione w § 1 punkty 1 — 3,

2) ukończenie kursów dla nadzorców odnośnego działu służby wodnej, zorganizowanych przez urzędy państwowe, lub związki samorządowe, instytucje albo osoby prywatne, o ile program tych kursów uznany został przez Ministra Robót Publicznych za wystarczający.

§ 4. Wysłużeni podoficerowie zawodowi wojsk technicznych (saperzy, wojska kolejowe, samochodowe, uzbrojenia, łączności i t. p.), zwolnieni są, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 2 ustęp 2, od warunków, wymienionych w § 1 punkt 4, w § 2 ustęp 1, punkt 2 lit. a) — d) i w § 3 punkt 2, jeśli, bądź odbyli w odnośnym dziale służby przynajmniej półroczną praktykę z dodatnim wynikiem, bądź też wykazali w drodze egzaminu posiadanie umiejętności potrzebnych do sprawowania danego rodzaju służby.

§ 5. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do funkcjonariuszów, pozostających w państwowej służbie w dziale drogowym i w dziale wodnym służby na lądzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
(—) *Norwid Neugebauer.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1931 r., Nr. 64, poz. 528).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lipca 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 maja 1930 r. o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie ust. 5 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), zarządza się, co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 maja 1930 r. o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 363), wprowadza się następującą zmianę:

Paragraf 114 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie:

„Diety dzienne wynoszą:
dla pracowników I grupy uposażenia zł 25.—
„ „ II i III gr. „ „ 20.—
„ „ IV i V „ „ 15.—
„ „ VI i VII „ „ 12.—
„ „ VIII i IX „ „ 10.50
„ „ X i XI „ „ 9.50
„ „ XII, XIII i XIV „ „ 8.50”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1931 r., Nr. 64, poz. 530).